
Het Everbeekpad.

Inleiding.

Hier wandelen, in de velden op de grens met Henegouwen, is een belevenis van stilte en rust. Elke wandelaar wordt er getroffen door die landelijke stilte, enkel gebroken door de natuurlijke geluiden van de omgeving ; Everbeek ligt in één van de schaarse stiltegebieden van Oost-Vlaanderen. Het zal de wandelaar dus duidelijk zijn dat dit Everbeekpad, afgezien van de talrijke uitingen van vroomheid - die de jongste tijd zeer mooi worden gerestaureerd - weinig of geen belangrijke culturele bezienswaardigheden kan aandoen. Zoveel mogelijk loopt het parcours door "beemd en veld" en is het contact met de natuur, met het glooiende landschap het hoofddoel. Rustpunten kunnen de manège "De Paardebloem" zijn (na 11/2 uur wandelen) en de herbergen van Everbeek-Boven na 2/3 van het parcours te hebben afgelegd. Het parcours loopt een stuk door het Waalse Flobecq. Starten kan men zowel aan de kerk van Everbeek-Beneden als aan de kerk van Everbeek-Boven (op de beide dorpspleinen is parkeermogelijkheid). Het is een stevige landschapswandeling waarvoor 4 uur mag uitgetrokken worden. Bij slecht weer is stevig schoeisel sterk aanbevolen.

Parcours en bezienswaardigheden

(afstand 14,5 km of ongeveer 4 uur wandelen; stevige wandelschoenen, en bij regenachtige perioden zijn laarzen noodzakelijk)

De beschrijving van de wandeling start aan de zuidelijke zijkant van de kerk van Everbeek-Beneden, aan het startpaneel, geplaatst aan de kerk. De laat-barokke **Sint-Mariakerk**, met haar massieve toren, werd tussen 1719 en 1758 opgetrokken in vervanging van een Middeleeuws kerkje en is sinds 1959 beschermd. Onder de kerkschatten mogen drie prachtig houten beelden worden vermeld : een 15de eeuwse, uit één stuk gesneden, levensgrote kruisdragende Christus, een gotisch beeld van Sint-Anna-ten-Drieën uit het begin van de 16de eeuw en, op het altaar rechts, een 18de eeuwse Sint-Jan-de-Doper. In de zuidelijke buitenmuur bevinden zich drie grafstenen en een merkwaardige zonnwijzer; ook de roepsteen is bewaard gebleven.

We verlaten de "Everbeekplaats", langs de "Cordenuitstraat", maar we nemen het smalle pad tussen een huis en een muur, met erachter de voormalige gemeenteschool . We wandelen tussen twee muren en komen uit op de "Lessensestraat" die we rechtdoor volgen over de beek en achter een woning door. Op de gevel van die woning ziet men nog een **straatnaambord** uit de tijd dat Everbeek bij Henegouwen behoorde. Na een bocht nemen we de "Lessensestraat" naar links en weldra ligt het vredige dorp Everbeek-Beneden achter ons. We volgen de langzaam klimmende "Lessensestraat" .

Aan het eerste kruispunt slaan we rechts de "Mierenhoek" in. Waar in een bocht een oude Kruislievenheer hangt, krijgen we rondom ons een mooi uitzicht : rechts ligt Everbeek inderdaad beneden, links in de verte bemerken we op een heuvelkam de woningen van de lange Kloosterstraat, pal op de grens van Everbeek met Ghoy en dus op de taalgrens gelegen.

Bijna op het einde van de "Mierenhoek" verlaten we links de straat en wandelen het veld in. Hier ontvouwen zich prachtige open kouters. We volgen de bocht naar rechts en tussen een

paar hoeven door komen we terug in de bewoonde wereld. Vlak naast een **kapelletje** van 1896 zijn we op "Hemelrijk" beland. Dit beloftevolle toponiem is een verbastering van "hemerik" of "hammerik" en betekent een partij hoger gelegen land in een bocht van een beek of van een weg. We nemen "Hemelrijk" links, terwijl we aan beide zijden van de straat van een breed panorama kunnen genieten.

Aan een grote boerderij, rechts van de weg gelegen, gaan we schuin links weer de kouter in en bevinden ons weldra opnieuw omringd door akkers. Te midden van de kouter loopt de wandeling naar rechts en vanaf hier zien we aan onze rechterkant, op Hemelrijk, de vervallen ramp van een molen. **De Kapelle koutermolen**, opgetrokken in 1788-89, werd kort na de Tweede Wereldoorlog grotendeels ontmanteld; deze bouwvallige stenen kuip is het enige restant van de drie windmolens die Everbeek destijds rijk was.

We komen op een geasfalteerde kouterweg die we links volgen, passeren een klein schijnbaar verloren **veldkappelletje** en genieten van het landschap en van de immense rust. De rechte weg voert ons naar beneden, doorheen een vallei. Op het laagste punt wandelen we over de kleine, mooi kronkelende **Binchebeek**, hier en daar door typische vochtminnende planten en bomen omzoomd. Weldra zijn we op het Vloesbergse en dus Waalse bodem, maar vooraleer de bewoonde wereld te bereiken, slaan we de eerste baan rechts in; het landschap is hier opmerkelijk gemodelleerd. We passeren een paar hoevetjes en kunnen links achter ons een zeer breed landschap overschouwen. Na een lange klim komen we op een soort hoog punt, **het panorama** dat zich achter ons ontvouwt is immens. Vlak voor ons torent de radarmast van het Amerikaanse leger op de Motte in het Livierenbos boven het landschap uit.

We nemen de weg rechts en genieten aan beide zijden van mooie vergezichten, links voor ons in de verte steekt de kerktoren van Everbeek-Boven boven het groen uit. We wandelen rechtdoor voorbij een kapel met Frans opschrift en weldra zijn we terug op Everbeeks grondgebied, meer bepaald op "Kapellen". Deze kronkelende weg biedt ons telkens opnieuw verrassende panorama's, o.a. op het **Livierenbos** links van ons. "Kapellen" doet zijn naam eer aan : we passeren immers, rechtover een manege, een boerderij met een merkwaardig recent gerestaureerde kalvarie en wat verder een oud stenen kapelletje. Nu komen we langs de manège **De Paardebloem**, waar we eventueel kunnen genieten van een streekbruintje. Aan de overzijde van de manège zien we een mooi gerestaureerde beeldengroep. We komen uit op een vijfsprong, waar we links "Trimpont" inslaan.

Voor ons ligt een schitterend bebost dal, een brok droomschone natuur, opnieuw een zeldzaamheid in Vlaanderen. We dalen af en, aan een **mooi gerestaureerde kapel** volgen we rechts een vochtig bospad. Helemaal in de laagte kronkelt de **Terkleppebeek**, er groeien welig tal van vochtminnende bomen en planten. We klimmen het dal uit en komen op "Lobé". We nemen "Lobé" rechts naar beneden en het eerste veldpaadje, juist voorbij een oud hoevetje, slaan we links in. Dit paadje, met de schilderachtige of exotisch klinkende naam "Tiep-Tiap", brengt ons tot op "Nieuwpoort", waar we nu links naar omhoog gaan. We wandelen langs een zeer uitgestrekt afgesloten domein en het wordt klimmen : we zijn inderdaad op weg naar Everbeek-Boven.

Aan het eerste kruispunt, met een gerestaureerd kapelletje, slaan we links de "Oolstraat" in; aan onze rechterkant zien we de kerk van Everbeek-Boven. In de bocht naar rechts staat een Brabantse hoeve met een prachtig gerenoveerd poortgebouw en woonhuis. We komen uit op de "Maandagstraat", nemen rechts en belanden zo in de dorpskern van **Everbeek-Boven**.

We hebben nu bijna de twee derden van de wandeling afgelegd, dus nemen we de tijd om wat te verpozen in één van de stille typische dorpscafés. Meteen is er de tijd om een anecdotte te vertellen i.v.m. het ontstaan van Everbeek-Boven als afzonderlijke parochie. De driebeukige neo-gotische **Sint Jozefskerk** - die overigens weinig charme uitstraalt werd opgetrokken in 1868 en tot parochiekerk verheven in 1873. Ze werd gebouwd omdat de afstand tot de Sint-Mariakerk te groot was voor de bewoners van het Boven-Kwartier. Initiatiefnemer was onderpastoor Lucien-Leon Couwez, die dan ook de eerste pastoor werd van de nieuwe parochie. Met de hulp van de eigen parochianen werd het kerkgebouw opgetrokken en door het naburige Zarlardinghe werd een oude klok geschonken. De inwoners van de nieuwe parochie uitten toen hun vreugde door dikwijls hun kerkklok te laten "boemen" en dagenlang met kanonnetjes te schieten, waarop de mensen uit het omliggende, vooral die van Everbeek-Beneden, spotten " 't is geen Everbeek maar Boembeek"; sinds dien is de naam Everbeek-Boven bewaard gebleven.

We wandelen we nu tot aan de kerk, ze bevat o.a. een schilderij **Het Huwelijk van Jozef en Maria** uit de 17de eeuw en aan de buitenkant hangt een "Jezus aan het Kruis" uit de 18de eeuw. We gaan voorbij de kerk en slaan rechts af, een paadje in, dat naar beneden loopt. Aan onze linkerhand ligt een mooi dal, door bomenrijen ingedeeld, als een scene met diverse decors. Rechts van ons zien we weldra de achterkant van de kerk en het kerhof. We wandelen rechtdoor langs een klein paadje tussen twee weiden. Het paadje brengt ons weer op de "Muitertij" ongeveer vijftig meter naar links en nemen dan rechts tussen twee huizen door nog een smal wandelpaadje.

Opnieuw bevinden we ons tussen weiden en akkers en komen op een T-veldweg waar we links gaan. Rechts van ons in de verte krijgen we een heel mooi uitzicht : over een dal heen ontplooit zich een mooi boccege-landschap. Het wandelpad loopt hier omzeggens praktisch dwars door een bezaaide akker; intussen kunnen we van het prachtige landschap rechts van ons genieten.

In de "Bergstraat" gaan we rechts naar beneden, maar blijven vooral gefascineerd door het immense panorama aan onze rechterhand. Aan de eerste wegsplitsing verlaten we de "Bergstraat" en volgen links weg de "Donkerstraat". We passeren enkele oude boerderijtjes en komen op de "Plankkouter" die we rechts naar beneden nemen. We dalen langzaam en na een eindje wandelen priemt schuin voor ons tussen de bomen uit de kerktoren van Everbeek-Beneden.

Aan de T-rang met de "Plaatsbeek" en de "Breedstraat" gekomen, slaan we rechts af, de "Breedstraat" in. Rechts in de verte kunnen we weer de radartoren van het Livierenbos bemerken.

Voorbij een woning met een koeiekop nemen we links een kasseiweg. Hier volgen we de dalbodem en derhalve een beek met populieren afgezoomd; deze beek, de **Terkleppebeek**, zullen we nog twee keer dwarsen. We kunnen nog weg naar rechts, steken de beek over en trekken de weiden en akkers in. Weldra volgen we een veldweg links die een eindje verder op een smal paadje eindigt. Aan de beek gekomen gaan we rechts en zien weldra de achterkant van een vervallen landhuis, ooit een pittoresk 19de eeuws **kasteeltje**, oorspronkelijk bezit van de notarisfamilie d' Harveng.

Links nemen we de steenweg, "Spinele", we kruisen een laatste maal de Terkleppebeek en bereiken zo de "Nestor Debeckstraat". Links, in de "Tamelbroekstraat", bemerken we de

voorkant van een ooit luxueuze kasteeltje bemerken, afgeschermd door stevig ambachtelijk smeedwerk. We gaan rechtdoor en belanden meteen aan de kerk van Everbeek-Beneden. Ons Everbeekpad zit erop; het was een deugddoende wandeling doorheen een te weinig gekende landelijke stille uithoek van Zuid-Oost-Vlaanderen.

